

ל טדי קולק, ראש עיריית ירושלים, מצפות צרות.

האיש, שהתגלה כראש-העיר הדינאמי, ה- ליברלי והמוכשר ביותר בישראל, עדיין נתון בסכך הבעיות, שהוטלו עליו מאז אוחרה ירושלים לעיר אחת. אבל חוגים דתיים בירושלים עומדים לפתוח נגדו ב- חזית שנייה, למרר את חייו בעניין שהוא בעל אופי אישי ופרטי לגמרי.

ירושלים היא עור-הקודש לכל הדתות. אבל חוגים דתיים בירושלים סבורים, ש- עובדה זו אינה צריכה להתבטא דווקא ב- משפחתו של ראש-העיר. לדעתם די בכך שהם נאלצים לשאת בירושלים ראש עיריח חילוני. הם אינם מוכנים להשלים עם כך, שלראש-העיר שלהם תהיה כלה קתולית ו- שבנו יהיה נשוי לה בנושואין אורחיים. "ראש-עיר אינו אדם פרטי", אמר השבוע אחד מעסקני אגודת-ישראל בירושלים, "הוא סמל. וסמל כזה צריך להיות יהודי".

העובדה שבנו בכורו של טדי קולק, עמוס (21), נשא לא מכבר אשה נוצרית בנושואין אורחיים, עלולה לשמש בידי אר- תם חוגים נשק במלחמת-ההבחירות לעיריית ירושלים, שתפתח בעוד חודשים מספר. בעזרתה ינסו הדתיים למנוע ממצביעים דתיים להצביע בעד טדי קולק כראש עיר.

★ ★ ★

פגישה כחנות ספרים

נראה שטדי קולק חזה מראש מה תהיה תגובת הדתיים. לכן לא שיתף את

זבנית ירושלמית זו היא כלתו הנוצרית-קתולית של ראש העיר

כלה במחתרת

בנו של טדי קולק נשא אשה קתולית בנושואין אורחיים — וחוגים דתיים בירושלים מתכוונים לנצל עובדה זו כנשק פוליטי.

הוא הגיע ללונדון, התקשר משם אל רגי- נה בבית הוריה. היא באה אליו, ויחד הם הלכו לרושם הנושואין האורחיים, משם יצאו כווג נשוי. רק אחרי שנשואיהם הפכו לעניין מוגמר, הרים עמוס טלפון אל אביו בירושלים ובישר לו את הידיעה.

טדי, שגילה בעבר גישה ליברלית בהר- בה נושאים, נקט אותה גישה גם ביחס אל בנו. הוא בירך על המוגמר. רגינה ועמוס חזרו לישראל. הצעירה השוייצית נטלה את הפציה מדירת-הרווקות שלה, נפרדה מחברותיה, עברה לגור עם בעלה בדירתו של ראש-העיר ברחוב הרשב"א שבשכונת רחביה בירושלים.

כשנשאל טדי קולק השבוע על נושאי בנו, השיב: "הוא כבר בן 21 ויודע מה שהוא עושה. גם אני, כשנשאתי אשה (את תמר שווארץ), לא ביקשתי את רשות הורי".

כשנשאל טדי ביחס לתגובת הדתיים על הנושואין האורחיים של בנו, הגיב: "שיעשו מה שהם רוצים".

בין השניים התפתחה ידידות שנמשכה מספר חודשים. רגינה, שהגיעה לישראל לפני כשלוש שנים והדוברת עברית שר- טפת, התגוררה עם חברות בדירה שכורה ברחוב הרב ברלין, שם היו היא ועמוס נמגשים.

★ ★ ★

כדי לבקש רשות

כשהסתבר לטדי קולק כי היחסים בין בנו לבין רגינה היפה הם רצי- ניים, ועמוס אף הביע את רצונו לשאת את רגינה לאשה, הוא התנגד לכך בתוקף. אבל האהבה בין שני הצעירים היתה חז- קה מאיסורו של האב.

כשהשתחרר עמוס משרותו הצבאי, ר- אביו הפעיל עליו לחץ לנתק את יחסיו עם רגינה, נטשה הצעירה לפתע את מקום- עבודתה כחנות טיימקו וחזרה לבית הור- ייה בשווייץ. נראה היה, כי היחסים בינה לבין עמוס נותקו. אולם הקיץ יצא עמוס לטיול בחו"ל.

סגניו הדתיים היה הדבר בבחינת הפתעה גמורה.

אמר השבוע סגנו של טדי, הרב משה פרוש, איש אגודת-ישראל: "אני לא יודע לגמרי על כך". כשנשאל על אמיתות הי- שמועות שהוא עומד להעלות את הנושא באחת מישיבות מועצת עיריית ירושלים, השיב: "לא היו דברים מעולם".

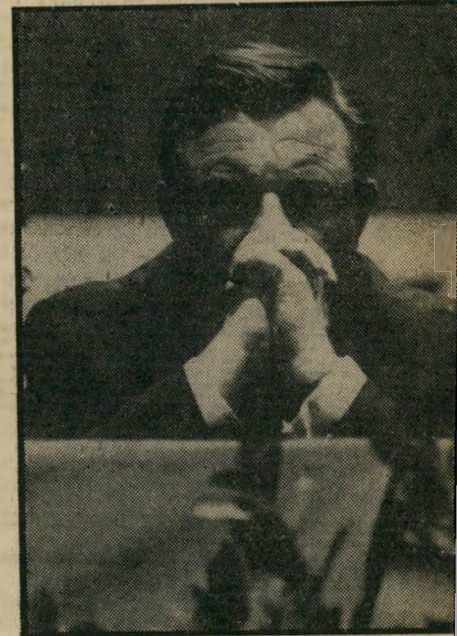
האמת היא שטדי קולק בעצמו הופתע מנושואיו של בנו. נודע לו על כך רק לאחר מעשה.

עמוס קולק היה ידוע מתמיד כביישן גדול בכל הנוגע לבנות המין החלש. לא היו לו, כל שאר חבריו בגימנסיה רחביה ב- ירושלים, חברות קבועות, והוא לא הירבה בבלות בחברת נערות. נראה שהגורם לכך היתה רגישותו להופעתו החיצונית. מסיבה זו אף עבר עמוס שורה של ניתוחים פלאסטיים באפו.

כשסיים את לימודיו התיכוניים, התגרב עמוס לצנחנים. בגלל בעיות מישמעת הוא לא הגיע לקורס-צניחה והועבר לשיריון, שם שירת באחת היחידות בנגב. לאחר תקופה מסויימת, הועבר ליחידה אחרת ושירת בירושלים.

באחד הימים, כשביקר עמוס בחנות הי- ספרים טיימקו שברחוב יפו, הכיר שם אחת הזבניות: צעירה תמריה ובלונדית, בעלת שיער ארוך הגולש על ערפה. היתה זו רגינה, צעירה קתולית, שהגיעה לישראל משווייץ, למדה באוניברסיטה העברית בירושלים והתפרנסה מעבודתה כזבנית ב- חנות הספרים.

שותפיו הדתיים לקואליציה בשימחת נשר- אי בנו. הוא לא ערך טקסים ולא מסיבות. הוא העדיף שלא לדבר על כך. אפילו ל-

קולק
חזית שנייה

באיון מידה תגבר התנועה הפלסטינית הזאת, ותהיה מסוגלת להוות גורם בהפ- שרת הקיפאון הנוכחי — זאת אפשר יהיה לקבוע תוך השבועות הקרובים. הדבר תלוי במידה לא קטנה ביחסה של ממשלת-ישראל.

נוער

אויב החברה

שופט השלום הירושלמי יעקב בוק, ש שימש באמצע שנת 1968 שופט-מחוזי ב- (המשך בעמוד 14)

כויים להצלחת שליחות יארינג קלושים ב- יותר. הוא רק מרגיע את הצדדים. לא נותר לנו הפלסטיניים אלא ליטול את גור- רלנו בידיו. הצעתו: כינוס ועידה של הנציגים הפלסטיניים, שתבוא במגע ישיר עם ישראל כדי למצוא פיתרון מוסכם.

גם לו היה מה לומר לאותם מנהיגים המקבלים את הנחיותיהם מהמלך חוסיין. הוא תקף את ראש עיריית שכם, חמדי כנען, על כי הכריז בטלבייה הירדנית, לפני שבוע, שהעם הפלסטיני תומך כולו במלחמת החבלנים. "האם שכחת, כי הרת- המוסלמית אוסרת המתת חיים-מפשע?" ש- אל, וכל מאוניו הבינו כי הכוונה למכו- נית-החוסת בשוק מחנה-היהודה.

פלסטיני מתנגדים ליישות הפלסטינית? שאל ד"ר תאגי אל-פארוקי, מרמאללה, את ד"ר קדרי טוקאן משכם.

במאמר חתום מעל דפי אל-קודס הגן עורך-הדיון עזיז שחאדה מרמאללה על רע- יון המדינה הפלסטינית — ולא חשוב כיצד תוגשם המטרה: "אם עליידי מישאל-עם, אם עליידי החלטת האויים, ואם תוך הסכם עם ישראל".

הרחיק לכת ראש עיריית חברון, השייך מוחמד עלי אל-ג'עברי, בראיון ששודר על- ידי קווי-ישראל בערבית, הפך את השתיקה שעליה שמר עד כה, "כדי לא להפריע ל- שליחות יארינג". עתה, הצהיר אל-ג'עברי, ברור כי הסי-

למדעיה המדינה באותה אוניברסיטה; וד"ר מוסא אל-עלמי, מי שהיה התובע הכללי ב- ארץ-ישראל המנדטורית, הקים לאחר מכן חוזה לילדי הפליטים ליד יריחו, והנחשב לאחר ממנהיגי הפלג המתון בין הפלסטי- נאים.

הם ביקשו להבהיר לשליח האמריקאי, ששום פיתרון של המשבר המרחבי לא ייתכן, ללא שיתופם של הפלסטינאים כי גורם עצמאי.

ויכוח גלוי. גם בירושלים ובגדה ה- גברה הפעילות. מעל דפי הזה אל-עאלם ואל-קודס התנהל ויכוח ער בין מנהיגים פלסטיניים בעד ונגד עצמאות פלסטינית. "מי הסמיך אותך לומר, כי המוני העם הי-